

Анђела де Лео (Angela De Leo)

МЕСЕЦ ПОСЛЕДЊИ ЧИН

(Luna ultimo atto)

Одзвања у даљини
шум ветра

Месец
(у мраку)
замара узде
мога коња
полуделог
Постављена је заседа
побеђујеш
моје куде охолости
сравњене са земљом
звезде као покидано цвеће.

Ја клупче
мисли стишаних
у дану који умире
Све је поверено случају
чак и мисао
Све је поверено случају
Углови празни
у мојој обамрлости.
(Обузима ли ме још
жудња за сунцем?)
Ко зна хоћу ли да чекам
нови дан.

Возови још одлазе
још долазе
(возови)
обележавају различите раскрснице

Ти да ми кажеш „лепа си“
те вечери. Ти да ми кажеш „ти си...“
Очи одсутне
да сакрију

у осмеху
 збогом
И воз тај
 што ме кући враћа
Јесам ли остала (у теби)
она за коју си желео да будем Ја?

Месец
оцртава тишину
на стаклима прошлог дана
Затворила сам врата
 небу
Сада могу да умрем.

Пад
 пљусак
искидани пусто је
 срце
Празна шкољка
Фосилна душа
 пада
да се угаси
на пецчаном дну
 Била је то пена морска

И када је било
 ружа
није више било речи
 да их броје.

НЕ ВОЛИМ БАРУШТИНЕ (Non amo gli acquitrini)

Не тражи у мени равницу
ако море јесам
имам врхове којима додирујем небо
и тамо негде зобрављени
 хоризонт.
Не волим баруштине.

КАДА БИ БИЛО ДОВОЉИО

(Se bastasse)

Када би била довољна нека боја
(на пример бела)
молила бих те да избришеш
сваки мој проживљени дан
и поново пишеш
о теби и о мени
на првом белом листу.

Нико Мори (Nico Mori)

ЛИНДА

Не знам где данас
ти још можеш да нађеш цвеће
али понекада
стави ружу у твоју црну косу
и причај ми да негде
скривен у рушевинама града
цвета један врт.

ТЕА

Волети тебе
је као да у рукама
држиш ужарено угљевље
али испустити га
значило би
умрети од хладноће.

МАРА

ноћас
али успомена
Покушавам да не мислим на тебе